

ADEVĂRATA REFORMĂ ÎN ÎMBRĂCĂMINTE

de Sally Hohnberger

Creștinii sunt preocupați prea des cu lucrurile exterioare ale vieții, așa cum se menționează în Matei 6:31-33: „Ce vom mânca?” Sau: „Ce vom bea?” Sau: „Cu ce ne vom îmbrăca?”. Mai importantă este, însă, întrebarea: “Sunt eu îmbrăcat cu Hristos ?”

Știu eu cum să fiu în Hristos și să manifest un spirit ca al lui Hristos în toate circumstanțele ? Știu cum să-mi predau voința lui Dumnezeu, atunci când eul dorește ceva contrar ? Vezi 5T 513-516. 'Mă îmbrac' cu Hristos zilnic, întronându-L peste voința inimii mele, astfel încât puterea Sa divină să mă poată schimba, supune și salva de la slujirea eului ? Ființa interioară, cu gândurile, simțămintele, emoțiile, gusturile și dorințele ei, are nevoie de locuirea lăuntrică a lui Hristos. Dumnezeu lucrează dinlăuntru spre înafară. Trebuie învățată predarea interioară a gândurilor, simțămintelor și cuvintelor influenței Duhului Sfânt asupra minții mele, pentru ca Hristos mai întâi să mă împodobească cu hainele esențiale ale credinței și virtuții Sale ! Aceste lucruri înțelese bine sunt temelia viețuirii noastre în Hristos. Este o unire și o comuniune cu Hristos care ne conduce în fiecare moment. Înseamnă să transpunem în viața noastră calitățile menționate în scara lui Petru, chiar în ordinea de acolo, care îl pregătește pe creștin să primească îmbrăcămintea exterioară. 2 Petru 1:5 'să uniți cu credința voastră fapta'. Haina neprihănită Sale reprezintă ființa noastră transformată în caracter și temperament de la păcătoșenie și slujirea eului la slujirea lui Dumnezeu și sfințenie. Aceste trăsături de caracter trebuie să devină o realitate zilnică care să lucreze în profunzime o schimbare în experiența mea creștină, mântuindu-mă **acum** de slujirea eului. Practic implică lepădarea iritării pe care o manifest față de partenerul de viață sau față de copil, sau lepădarea unui stil de îmbrăcăminte necreștinesc. Această relație lăuntrică trebuie experimentată și trebuie să mă guverneze înainte de a putea face următorul pas pe scara lui Petru și să obțin cunoștința, înfrânarea, apoi răbdarea și în cele din

urmă evlavie. Împlinim noi primii doi pași ? Pentru a ne procura această haină a neprihănită, trebuie să depunem cele mai mari eforturi ale umblării noastre creștine mai întâi spre lăuntru nostru. Acest 'îmbrăcați-vă în Domnul Isus Hristos' Romani 13:14, trebuie să fie experiența noastră zilnică, neîncetat. Apoi trebuie să învățăm cum să menținem această experiență continuu, ca să nu fim găsiți **goi** în fața întregii lumi în ce privește locuirea lăuntrică a lui Hristos !

Modestia

Modestia este prima caracteristică a îmbrăcăminții creștine despre care aș dori să vorbesc. Modestia implică o asemenea maleabilitate în mâinile lui Dumnezeu încât atunci când voința lui Dumnezeu și voința mea egoistă sunt în conflict, să spun 'nu' eului prin 'da'-ul pe care-l spun voinței divine. Voi depune tot efortul pentru a face acest lucru, prin harul lui Dumnezeu, indiferent cât de mult e răstignit eul prin aceasta. Astfel voi găsi o așa fericire cum n-am mai cunoscut vreodată. Vom abandona orice gând, obicei sau articol preferat de îmbrăcăminte pentru a rămâne îmbrăcați **în** Hristos. Eul trebuie abandonat de bună voie și în mod hotărât în toate împrejurările, nu doar atunci când ne convine sau când place simțămintelor sau voinței. Dar cum pot avea o asemenea fermitate, hotărâre și auto-control ? Punând eul în mâinile lui Dumnezeu, petrecând cu credincioșie și regularitate acele ore de dimineață la picioarele lui Isus. Prin comuniunea cu Dumnezeu și prin împlinirea voii Sale. Atunci El ne poate îmbrăca cu natura Sa divină, înlocuind hainele egoismului nostru cu sfințenia.

Trebuie să cooperăm în acest proces al îmbrăcării cu Hristos, așa cum un copil trebuie să coopereze cu părinții săi pentru a fi îmbrăcat așa cum trebuie dimineața. În realitate suntem la fel de dependenți de ajutorul lui Hristos pentru a face ce e bine, așa cum un copil și e dependent de părinte

pentru a se îmbrăca adecvat din punct de vedere fizic. Veți observa că Dumnezeu lucrează totdeauna dinlăuntru spre înafară. Modestia lăuntrică a inimii (cu gânduri și cuvinte ce aparțin lui Hristos) precede adevărata modestie exterioară (faptele). Trebuie să învățăm să ne predăm voința lui Dumnezeu, apoi vom fi dispuși să supunem aprobării Sale și îmbrăcăminte exterioară. Astfel vei avea modestia cerească și vei împlini voia lui Hristos nu doar în ce privește îmbrăcăminte ci în tot ceea ce faci, spui sau gândești astăzi.

Frunze de smochin

Dacă adevărata modestie este viața lui Hristos care înlocuiește goliciunea nesfințirii, în timp ce aleg să abandonez eul și să primesc voința, puterea, înțelepciunea, altruismul, puritatea, ascultarea lui Hristos, atunci care este contrafacerea pentru îmbrăcarea cu Hristos ? Frunzele de smochin. Îmbrăcăminte pe care și-a făcut-o omul din frunze de smochin reprezintă **argumentele sau scuzele** pentru care omul poate să nu asculte. Se dă vina pe alții și pe împrejurări. Este scuzată neascultarea și astfel se neagă starea de goliciune. Aceasta este **îmbrăcarea cu eul**. Ce contrast ! Nu aceasta au făcut Adam și Eva ca înlocuitor pentru a-și **acoperi** goliciunea neascultării ? Da ! Când au păcătuit, viața lor s-a concentrat în acel moment în jurul eului. Acțiunile lor erau independente de Hristos. Au pierdut veșmântul divin de lumină... sau acționarea corectă. Au ales să urmeze eul. Ca rezultat s-au separat de Dumnezeu.

La fel procedăm și noi, ca și copii ai lui Adam ! Când ne conducem propria viață, când purtăm hainele care ne plac fără să-l consultăm pe Dumnezeu, de teamă că El ne va spune nu, atunci nu mai suntem în Hristos ci **în eu**. Dumnezeu nu poate **acoperi** neascultarea. Astfel Hristos trebuie să plece încetșor, luând cu El veșmântul de neprihănire și slavă. Omul, văzându-și sau simțindu-și goliciunea, nu vrea să-și mărturisească răul, și de aceea **se acoperă** cu frunze de smochin, simbol al argumentelor și al scuzelor pe care le folosim pentru a ne justifica neascultarea. Dumnezeu nu vrea să ne acopere păcatele ci mai degrabă tânjește să ne curățească de păcatele noastre, să ne spele și să ne facă din nou neprihăniți **în El**. Vezi R&H 4 iunie 1901. Observați că îmbrăcăminte 'făcută de om' acoperă și scuză neascultarea, dar veșmântul lui Dumnezeu implică

mărturisire, iertare și curățare de nelegiuirea din cuvinte și acțiuni. Când cooperăm și împlinim voia lui Hristos, încrezându-ne în El, Hristos poate **înlocui** nelegiuirea noastră cu neprihănirea Lui. Observați cum e nevoie să cooperăm ? Nu vrei ca Dumnezeu să te îmbrace cu frumusețea sfințeniei Sale în loc să păstrezi frunzele de smochin periculoase și înșelătoare ? Vezi HLL 581-584 (orig) Atunci e nevoie să depunem tot efortul să alegem să fim **în Hristos** și să cooperăm cu Dumnezeu în schimbarea veșmintelor eului cu veșmântul lui Hristos.

'Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară ... ci să fie omul ascuns al inimii, în curăția neperitoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu.' 1 Peter 3:3,4

Practic vorbind, frunzele noastre de smochin (împodobirea exterioară) pot însemna declarația noastră că 'Nu vreau să schimb' stilul îmbrăcămintii mele sau că 'Nu pot' oricare ar fi motivul. Un asemenea mod de gândire reprezintă doar simțămintele sau gusturile noastre în această problemă, fără a cunoaște voia lui Dumnezeu. Ne-ar cere Dumnezeu să ascultăm dacă lucrul acesta n-ar fi posibil ? Realitatea este că, dacă urmăm aceste gânduri și simțăminte de genul nu pot sau nu vreau să ... fără a-L consulta mai întâi pe Dumnezeu, practicăm o independență față de Dumnezeu pe care Satan o dorește în dreptul nostru. Dacă recunoaștem aceste lucruri și dorim să punem voința noastră de partea lui Hristos, putem să-l chemăm pe Mântuitorul nostru să ne mântuiască de simțămintele și gusturile noastre independente și rebele pe care le experimentăm când dorim să facem o schimbare în modul în care ne îmbrăcăm. Hristos poate și va pune în noi acea inimă nouă, acea nouă dorință de a ne îmbrăca pentru onoarea și slava Sa. Izbăvirea este începută. Dorind să fim în legătură cu Dumnezeu și să acționăm pe baza principiului, mai devreme sau mai târziu, chair gusturile noastre, simțămintele și gândurile sunt schimbate. Partea noastră este să strigăm la Dumnezeu și să cooperăm cu El în a face binele pentru ca El să poată lucra înlăuntru nostru. Și cel mai important, trebuie să știm și să experimentăm că suntem cei mai fericiți atunci când împlinim voința lui Dumnezeu. Un spirit blând și liniștit este cel care-și supune eul și apoi își oferă întreaga voință și toate energiile pentru a împlini voința descoperită a lui Dumnezeu. Dumnezeu este Creatorul. Putem lăuda harul divin pentru această schimbare din noi. Apoi putem fi bucuroși să avem

încă o părticică a vieții noastre sub domnia lui Hristos. Astfel ne pregătim pentru veșmântul întreg al neprihănirii lui Hristos, pășind mai aproape spre o predare deplină a întregii noastre vieți domniei Lui.

Amăgire

Îmi amintesc de momentul în care Dumnezeu m-a chemat la o treaptă mai înaltă a modestiei în îmbrăcăminte. Era nevoie să mă schimb. La început El a pus în mine o dorință puternică de a mă îmbrăca mai potrivit unei doamne. Cooperând în această schimbare a îmbrăcăminții, Dumnezeu a început să-mi descopere la care haine trebuia să renunț. Dorea să las la o parte pantalonii scurți, fustele scurte, bluzele decoltate, îmbrăcămintea strâmtă, costumul meu favorit de baie din două piese și mai târziu și alte articole nepotrivite de îmbrăcăminte ce scoteau în evidență formele. Conștiința mea era în război datorită luptei dintre ceea ce-mi plăcea și ceea ce nu-mi plăcea. Aveam sentimente contradictorii – unele îmi spuneau să renunț la ce nu era bun, altele mă îndemneau să păstrez articolele favorite de îmbrăcăminte. Am dus o luptă teribilă cu eul. Dumnezeu mi-a oferit cu bunățate timp și libertate să iau o decizie. Dumnezeu nu forțează, dar nici nu ne lasă neavertizați.

Domnul a început de asemenea să mă învețe de ce această îmbrăcăminte nu era modestă pentru o femeie care dorește să fie evlavioasă. Aceste articole îi încurajau și pe alții să păstreze același stil greșit și să-l considere adecvat. În unele femei poate stârni gelozie. În dreptul bărbaților poate stârni pasiunea. Din moment ce eram o creștină (urmasă a lui Hristos), trebuia să fiu sensibilă la această problemă și să evit să mă mai îmbrac în acel mod. Dumnezeu pusese această sensibilitate în mine și dorea să mă schimb dacă și eu îi permiteam acest lucru. Nu trebuia să mai fiu o unealtă pentru a distra atenția și gândurile altora de la Dumnezeu la ceea ce e pământesc sau senzual. Eram dispusă să renunț la plăcerile eului, dobândite în lume ? Dumnezeu îmi amintea de adevărurile pe care mi le predase ori de câte ori eram tentată să mai port o bluză nepotrivită sau pantaloni. Dumnezeu îmi oferise suficiente dovezi că acestea erau înșelătoare. Într-un timp destul de scurt am hotărât să fac ce e bine, convinsă fiind că voia lui Dumnezeu era cea mai bună pentru mine și pentru alții. Problema era dacă vreau să-L urmez

pe Isus. Atunci Dumnezeu m-a îmbrăcat pe dinlăuntru cu mulțumire și pace. Hristos are puterea de a ne schimba doar dacă noi cooperăm cu El.

Acum, doamnelor, nu e înțelept să trecem de la o îmbrăcăminte prea strâmtă sau prea scurtă la o altă extremă - să purtăm ceva ce atârână pe jos, neîngrijit, murdar sau neatrăgător. Nici lucrul acesta nu-I va plăcea lui Dumnezeu. Aceste schimbări spre mai multă modestie și puritate nu exclud îmbrăcămintea cu gust, ordonată și care ne vine bine. Trebuie să găsim și să menținem un echilibru plăcut lui Dumnezeu. În privința aceasta am o responsabilitate deosebită. Citește te rog 1T 464 și Căminul Adventist 254 (ambele orig.).

O descriere a îmbrăcăminții potrivite

“Creștinii nu trebuie să depună eforturi speciale pentru a atrage atenția asupra lor, îmbrăcându-se diferit de lume. Însă dacă, urmând propriile lor convingeri în privința datoriei de a se îmbrăca modest și sănătos, ei descoperă că sunt demodați, nu trebuie să-și schimbe îmbrăcămintea pentru a fi ca lumea; ei trebuie să dea dovadă de independență nobilă și curaj moral pentru a fi oameni așa cum se cuvine, chiar dacă toată lumea ar fi diferită de ei. Dacă lumea introduce un mod de îmbrăcăminte modest, decent și sănătos, care este în acord cu Biblia, a adopta un asemenea mod de îmbrăcăminte nu ar afecta relația noastră cu Dumnezeu sau cu lumea. Creștinii trebuie să-L urmeze pe Hristos, iar îmbrăcămintea lor să fie conform Cuvântului lui Dumnezeu. Ei trebuie să evite extremele. Ei trebuie să urmeze o cale neabătută, care nu ține seama de aplauze sau de critică și trebuie să facă ceea ce este bine, pentru că sunt convinși de acest lucru. “ 1T 458

Hristos ne conduce întotdeauna spre un echilibru, nu-i așa ? Pe măsură ce caută să cunoască voia lui Dumnezeu prin studiu personal și rugăciune, Domnul îl va călăuzi pe cel sincer să afle răspunsul. Spre exemplu, Dumnezeu dorește să fim echilibrați și în ce privește lungimea rochiilor. Putem citi un sfat împotriva a două extreme: “Punctul meu de vedere a fost întemeiat pe dorința de a corecta moda actuală a rochiilor foarte lungi, care sunt târâte pe pământ, și de asemenea de a îndrepta moda fustei foarte scurte, cam până la genunchi, ce este purtată de o anumită clasă. Mi-a fost arătat că noi trebuie să evităm ambele extreme. Purtând rochiile care ajung până la partea de sus a

ghetei sau cizmei unei femei, vom scăpa de neajunsurile rochiei foarte lungi și de asemenea vom evita relele și indecența extremei rochiei scurte.” 1T 464 Te încurajez să studiezi pentru a găsi echilibrul pentru orice întrebare pe care o ai legată de îmbrăcăminte adecvată și Dumnezeu va fi cu tine.

Amintește-ți că, dacă într-adevăr sunt îmbrăcat cu Hristos, atunci îmbrăcăminte mea exterioară nu va fi marcată de mândrie și dorința după etalare. Mai degrabă ea va reflecta pe Hristos prin modestie, curăție, îngrijire, ordine, bun gust și simplitate, toate în armonie cu lumina revelată în Biblie. Sunt răspunzătoare pentru lumina pe care o am sau aș fi putut să o am. Voi căuta voia lui Dumnezeu pentru a-mi conduce viața, inclusiv gusturile pe care le am cu privire la îmbrăcăminte. Dumnezeu promite să-mi schimbe gusturile greșite în măsura în care mă supun voinței și harului Său lucrător în mine. Vezi 4T 631 Am ales să aduc toată îmbrăcăminte înaintea lui Hristos ca El să o evalueze și să mă învețe ce e cel mai bun și drept pentru mine. Astfel Dumnezeu poate să strălucească prin mine manifestând puritatea lui Hristos spre lume și să încurajeze pe cei care trăiesc într-adevăr în lumină. Ai vrea să faci și tu lucrul acesta ? Această dorință lăuntrică m-a motivat să fac ce spune apostolul : “Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine, și care împarte drept Cuvântul adevărului.” 2 Timotei 2:15 Citesc Cuvântul lui Dumnezeu pentru a armoniza îmbrăcăminte mea cu voia Sa. Citesc pentru a înțelege ce-mi spune Dumnezeu personal și nu interpretările omului care deformează un clar așa spune Domnul. A alege să-L urmez pe Dumnezeu presupune să fiu eu însămi ancorată în Cuvântul Său și nu în tradiții, obiceiuri sau moda zilei. Care a fost experiența mea în acest domeniu ?

Pantalonii și femeile

Am citit Deut. 22:5 unde scrie așa: 'Femeia să nu poarte îmbrăcăminte bărbătească, și bărbatul să nu se îmbrace cu haine femeiești; căci oricine face lucrurile acestea este o **urâciune** înaintea Domnului, Dumnezeului tău.' Acesta este un adevăr atât de clar și de ușor de înțeles. Dar, când am renunțat la pantalonii pentru a purta rochii simple și fuste, pentru a fi o doamnă așa cum m-a chemat Dumnezeu să fiu, s-a stârnit multă agitație din partea unor surori creștine care-mi erau mai

apropiate. Totuși eu nu am insistat și nici măcar nu le-am încurajat să facă la fel ca mine. Doar L-am urmat în tăcere pe Dumnezeu. De fapt unele m-au sfătuit cu argumente și scuze motivând că lucrul acesta nu se mai aplică astăzi. Cu toate acestea Dumnezeu îmi impresiona mintea prin cuvintele 'Eu sunt același ieri și azi și în veci!' Evrei 13:8 Am căutat să înțeleg voia lui Dumnezeu rugându-mă și studiind. Procedând așa am fost impresionată în rugăciune și studiul mi-a confirmat că ce făceam era voia lui Dumnezeu pentru mine și trebuia să-L urmez pe Dumnezeu în acest așa spune Domnul și nu pe om sau gândirea omului. Am citit 1T 421 unde scrie: 'Există o tendință crescândă ca femeile să se îmbrace și să arate aproape ca celălalt sex și să-și aranjeze îmbrăcăminte în așa fel, încât să fie foarte apropiată de a bărbaților, însă Dumnezeu socotește acest lucru o urâciune. "Vreau de asemenea ca femeile să se roage îmbrăcate în chip cuviincios, cu rușine și sfială"(1 Timotei 2,9).' Se aplică și astăzi. Mă mai întreb, sunt acei pantalonii Levi's sau alții care sunt strâmți, sunt ei potriviți cu voia lui Dumnezeu pentru femei sau pentru mine ? Trebuie să întrebăm permanent: 'Doamne, ce să fac eu ?' Fapte 9:6

Cu siguranță unele vor întreba: nu e bine să port pantalonii deloc ? Răspunsul meu este să dăm fiecăruia ocazia să crească în Hristos. Le încurajez pe surorile mele să caute sfat la Dumnezeu și nu la oameni. Mergeți și studiați cu o inimă doritoare să învețe și evitați scuzarea personală. Nu condamnați pe vreo soră care nu are aceeași înțelegere a subiectului. Caută ce vrea Dumnezeu ca **tu** să faci. În loc să condamni sau să intri într-o controversă inutilă cu cineva, să ne prezentăm înaintea tronului de har al lui Hristos ca El să lucreze în inimile și viețile noastre astăzi. Să ne amintim că Dumnezeu lucrează cu fiecare dintre noi. Să fim așadar răbdători unii cu alții. Dacă Isus este Domnul nostru, să-L urmăm și să oferim tuturor libertatea de a hotărî amănuntele acestui subiect în acord cu propria conștiință înaintea lui Dumnezeu.

Să nu uităm că ispita de a urma îmbrăcăminte genului opus se aplică și la bărbați. Bărbaților, și voi trebuie să vă evaluați împreună cu Dumnezeu propria garderobă. Astăzi se promovează prin modă bijuterii, eșarfe, stiluri de aranjare a părului feminine, îmbrăcăminte sumară. Să fim cu toții atenți și să veghem împotriva aluatului slujirii sinelui (interior) și modei lumești (exterior). Să ne grăbim să căutăm voia lui Dumnezeu pentru noi și să-L urmăm oriunde ne va

conduce în ce privește îmbrăcămintea noastră.

Da, e trist să vezi o femeie ce pretinde a fi creștină și totuși îmbrăcămintea ei este bărbătească. Mai trist este, însă, să vezi o femeie ce pretinde a fi creștină, îmbrăcată adecvat în toate privințele și care e totuși dezbrăcată de asemănarea cu Hristos în caracter ! Dezbrăcată de stăpînirea asupra eului ! Vorbirea ei aspră, bârfitoare sau spiritul ei critic descoperă că e **dezbrăcată** de caracterul lui Hristos și-i stă atât de urât. Cel mai rău lucru e sa-L reprezinti greșit pe Hristos, pe care ea pretinde că-L reprezintă. Îmbrăcămintea dă impresia asemănării cu Hristos în timp ce cuvintele și purtarea ei Îl tăgăduiesc. Dacă dorim să influențăm în bine pe alții, avem nevoie atât de îmbrăcarea exterioară cât și de cea interioară cu neprihănirea și puritatea lui Hristos!

Să fim atenți la aceste cuvinte: 'Pentru mulți toată religia constă în lucrurile exterioare și totuși se va vedea că inima nu are acea politețe adevărată, singura de valoare înaintea lui Dumnezeu. ' TM 196 E bine dacă despre noi se va spune că lucrurile exterioare dau dovadă că suntem **îmbrăcați cu Hristos**.

Moda

Moda lumească poate conduce la păcat prin articole de îmbrăcămintă precum cele ce scot în evidență formele și fustele scurte, toate acestea sunt atât de obișnuite pentru așa zisa îmbrăcămintă creștină de astăzi. Să le privim mai îndeaproape. Moda de astăzi a accentuării formelor nu permite ea bărbaților să arunce priviri indiscrete spre bluza ta foarte decoltată, spre mâneca ta prea scurtă sau spre fusta ta scurtă ? Toate acestea nu stârnesc ele pasiunile bărbaților ? Cu siguranță că da ! Trebuie înțelese șiretlicurile satanei pentru că el folosește cu succes moda pentru a crucifica caracterul lui Hristos și pentru a ne distruge pe noi și pe alții, dinăuntru și din afară.

O a doua problemă a modei este următoarea: 'Moda să nu ne consume timpul și mijloacele. Cât de multe dintre stilurile care urmează moda ar trebui să fie declarate lipsite de modestie, nepotrivite pentru o femeie rafinată, cu teamă de Dumnezeu, care se respectă pe sine.' MH 290. Vezi și 4T 647, RH 17 nov 1904

Irosirea unui timp atât prețios prin răsfoirea atâtor cataloage care ajung în căminurile noastre nu este aceasta împotriva voinței lui Dumnezeu? Aceste cataloage aduc mall-urile în casele noastre.

Toate acestea sunt calculate să ne fure și ultima fărâmă de timp și mijloace și ne împiedică să petrecem timpul necesar cu Hristos în rugăciune sau citindu-ne Bibliile. Ce părere aveți despre căutările pe care le facem prin mall-uri pentru a găsi pantofi de o anumită culoare care să se potrivească cu un articol vestimentar nou pe care tocmai l-am adăugat în șifonierul care geme de plin ce e ? Nu este aceasta o folosire rușinoasă a timpului și a mijloacelor pe care le avem ? Avem cu adevărat nevoie de mai multe lucruri ? Modul în care folosim timpul și mijloacele a fost filtrat prin Hristos pentru a avea aprobarea Sa ? Trebuie să ne întrebăm serios – de ce există atât de multe magazine ? Nu cumva strângem prea multe pentru noi înșine, peste nevoile noastre ? Trebuie să punem și noi întrebarea: 'Doamne, ce vrei să fac ?' Fapte 9:6

Observați scopurile și intențiile Satanei ? El a luat în captivitate lumea. Poporul lui Dumnezeu trebuie să fie avertizat. Moda ne ocupă sau ne consumă timpul și mijloacele. Întotdeauna ne încurajează să adunăm pentru noi înșine mult peste adevăratele noastre nevoi. Satan vrea să fim **atât de ocupați** în a face cumpărături egoiste până când e **prea târziu** ca să mai fim mântuiți, să nu mai avem timp suficient să învățăm cum să **ne îmbrăcăm cu Hristos** în loc să **ne îmbrăcăm la modă**. Ce ar spune viața lui Ioan Botezătorul despre excesele noastre ? Da, este o muștrare pentru noi, prieteni, dar viața lui este o muștrare de care avem nevoie pentru a ne trezi din amăgirile lui Satana care sunt destinate să ne distrugă acum și pentru veșnicie. Să mulțumim pentru exemplul vieții lui Ioan, care ne trezește să alegem să trăim în armonie cu principiul și nu după cum dictează moda ! Să ne pocăim și să spunem cu toată sinceritatea, 'Doamne, iartă-mă, acum văd cum stau lucrurile. Prin har doresc ca de astăzi înainte garderoba mea să-L reflecte pe Hristos. Arată-mi greșelile căilor mele și învață-mă să mă încred în Tine și să Te urmez. Aleg să mă îmbrac cu Hristos și doresc să-Ți permit să mă conduci ca Domn și Mântuitor al lăuntrului meu în primul rând, pentru ca prin har, și exteriorul meu să reflecte mai pe deplin pe Hristos.'

Cu o asemenea pocăință și angajament, garderobele noastre se vor schimba și vor reprezenta acea tăgăduire de sine 'divină' care lucrează în noi. Cum ar putea să arate o asemenea garderobă ? Văd câteva variante de culori care se

potrivesc bine. O planuire atentă și o diferențiere între mofturi și nevoi trebuie să caracterizeze o asemenea garderobă pentru fiecare sezon. Văd vreo 3 sau 4 bluze pentru muncă, alte 3 pentru activități zilnice, și încă 3 pentru alte ocazii.

Un număr modest de fuste pentru diverse nevoi, dar nu în exces. Câteva rochii alese cu grijă, din nou accentuând că ele trebuie să acopere nevoile reale și nu mofturile. Aceasta înseamnă lepădare de sine. Și tot sunt multe lucruri, nu-i așa ? Veți vedea că și cu o asemenea garderobă simplă, modestă, ne va lua trei sau mai mulți ani pentru a purta tot ce avem. Uimitor, nu ? Știți că americanii nu-și îmbracă toate hainele pe care le au, și ajung să se debaraseze de ele pentru că sunt prea multe. Această disciplină mi-a simplificat viața considerabil. Tot timpul îl iroseam cu excesul de haine pe care-l strângeam în garderoba mea. Ce povară era și vă dați seama că niciodată nu eram mulțumită cu cât aveam. Ați putea să locuiți într-o casă mai mică și să trăiți bine cu un venit mai mic, aplicând acest principiu ? Atunci când se adoptă o asemenea garderobă, singurele cumpărături necesare sunt cele care înlocuiesc un articol de îmbrăcăminte sau altul care se uzează. Ce simplu e ! Simplifică, simplifică, simplifică – ce binecuvântare e când ești în armonie cu căile lui Dumnezeu.

Răscumpărând acest timp, am putut petrece mai multe clipe cu Domnul și Mântuitorul prin Cuvânt, rugăciune și meditând la modul în care El mă poate răscumpăra pe mine. Această folosire înțeleaptă a timpului îi permite lui Dumnezeu să-mi transforme inima de la slujirea eului la sfințenie. Astfel Dumnezeu îmi împodobește interiorul și exteriorul cu Hristos. Duhul lui blând și liniștit va arăta tuturor că L-am întâlnit pe Isus astăzi. 'Dumnezeu este autorul oricărei adevărate frumuseți și doar în măsura în care ne conformăm idealului Său, vom avea adevărata frumusețe.' MH 292 Cu Hristos înlăuntru și călăuză, suntem frumoșin gândire, cuvinte, fapte și îmbrăcăminte. Îți mulțumesc, Doamne, că m-ai eliberat din sclavia modei. O, ce iubire !

Îmi amintesc foarte bine ce bucuroasă am fost când am început să văd această adevărată frumusețe pe care Hristos dorea să o pună în mine, în măsura în care doream să cooperez și să am părtașie cu El. Tânjeam să mă îmbrac cu Hristos. El mi-a cerut să cooperez pentru a-mi reforma garderoba, practicând tăgăduirea de sine, lepădând cu hotărâre obiceiurile rele și învățând să primesc

muștrări și corecții. Am început să fac cu bucurie schimbările necesare în garderobă. Hristosul care locuia în mine îmi dădea putere și har să fac schimbările exterioare în acest proces de schimbare. Am pornit împreună cu Isus, iar El a privit la fiecare articol fie cu aprobare, fie cu dezaprobare. Eram umplută cu un simțământ puternic de responsabilitate și dorința de a plăcea lui Dumnezeu și nu omului. În unele domenii mi-a fost mai ușor, iar în altele mai greu. La un moment dat am dus o luptă grea cu eul când Domnul l-a ales pe soțul meu să-mi descopere voia Sa. Eul nu dorea să moară ! Înțelegeți ce vreau să spun ? Am descoperit vă timpul petrecut cu Dumnezeu mi-a schimbat și mi-a supus interiorul, și mai devreme sau mai târziu chiar și emoțiile și gusturile mi-au fost schimbate pentru stiluri mai pure. Supunerea față de Dumnezeu și față de soțul meu călăuzit de El s-au dovedit salvatoare pentru mine. Acum Dumnezeul meu era Mântuitorul și Domnul garderobei mele. Ce bucurie și pace ne oferă Dumnezeu atunci când ne predăm Lui și-I permitem să ne schimbe inimile și viețile.

Material de bumbac

Cât de important este materialul îmbrăcămintii mele pentru umblarea creștină ? Este bumbacul singurul material pe care Îl aprobă Cerul ? Îndrăznesc să spun că nu. Dacă vrei să porți ceva de bumbac, poartă bumbac. Dar trebuie să recunoaștem că bumbacul nu poate fi făcut un test pentru calitatea de creștin; nu certifică acest lucru mai mult decât o face vorbirea în limbi. În timp ce există câteva avantaje fizice reale în purtarea de material de bumbac care respiră, să recunoaștem că bumbacul este un material între alte câteva materiale care de asemenea respiră și corespund standardelor cerului. Ceea ce trebuie să înțelegem este că nu bumbacul ne va mântui, ci îmbrăcarea cu Hristos !

Respirația este importantă ! Dar cu mult mai esențială și mai vitală pentru viața și sănătatea trupului, a minții și mai ales a sufletului nostru este 'suflarea de viață a lui Hristos' ! Cu cât mai importantă este învățarea modului în care poți avea o legătură și o comuniune vie cu Hristos, încât sufletele noastre să poată respira atmosfera cerească de har care ne dă viață. Fără această rămânere în Hristos esențială, continuă, nu avem viață, nu avem suflu să mergem pe calea bună. Vreau să înțelegem că lucrul acesta este cu mult

mai important decât problema purtării de îmbrăcăminte doar de bumbac ! Oricât de bun ar fi bumbacul nu mă poate salva de păcatul meu, nici îmbrăcarea cu el nu-mi poate câștiga intrarea în cer. Nu-mi poate schimba caracterul. Hristos în mine mă poate salva de păcatele mele. Hristos a câștigat pentru mine haina neprihănirii Sale, care este făcută din material de origine cerească, fără nici un fir de sorginte omenească. El a câștigat de asemenea intrare în Cer și mă va duce înăuntru cu El, dacă Îi predau eul și-L las să mă îmbrace. Această haină este a mea **dacă** învăț să cooperez printr-o ascultare implicită și să mă îmbrac pe deplin cu Hristos. În această îmbrăcăminte nu poate să fie nici un petec de material al egoismului omenesc. În acest aspect trebuie să ne examinăm pe noi înșine cu atenție și să renunțăm la acele fibre egoiste și să le înlocuim cu fibrele unirii, comuniunii și trăirii curate prin har, care sunt de la Hristos. Să nu ne judecăm unii pe alții în funcție de fibrele/materialele pe care le purtăm la exterior. Să nu permitem ca problema bumbacului să ne consume timpul, mijloacele și gândurile. Hristos să fie în centru. Care este pericolul dacă judecăm după ceea ce vedem înafară ? Un principiu biblic îl găsim în Matei 23:24-26 'Povățuitori orbi, care strecurați țințarul și înghițiți cămila! Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi curățiți partea de afară a paharului și a blidului, dar înăuntru Sunt pline de răpire și de necumpătate. Fariseu orb! Curăță întâi partea dinăuntru a paharului și a blidului, pentru ca și partea de afară să fie curată.' Așa stau lucrurile cu îmbrăcăminte ! Pot zări o fetiță drăguță, aranjată foarte frumos, îmbrăcăminte ei fiind de bumbac, asortată cu părul ei. Stă în biserică liniștită până când voința ei este provocată. Atunci privirea ei devine lipsită de respect, iar cuvintele și faptele urmează aceeași întorsătură. Buze mincinoase, certărețe, necooperante trădează egoismul care nu a fost supus și care e cuibărit în inima ei. E îmbrăcată ea spre slava lui Dumnezeu sau este **despuiată** de Hristos ? Hristos lipsește. Înfațișarea din afară transmite puritate, dar partea lăuntrică lăsa de dorit. Spun prin asta că nu ar trebui să ne îmbrăcăm copiii așa ? Nu ! Trebuie să facem și asta dar să nu lăsăm partea cealaltă nefăcută. Această scenă prea des întâlnită aduce durere fiecărei inimi sincere de creștin, în special părinților. Trebuie apreciat efortul mamei de a o îmbrăca pe fiica ei cu simplitate, modestie și curat. Dar nu trebuie neglijată nici educarea și antrenarea voinței, și nici

să neglijăm îmbrăcarea lăuntrică cu Hristos... sau nu ?

Ca părinți trebuie să înțelegem, să experimentăm și să exemplificăm personal aspectele practice ale predării voinței noastre lui Hristos înainte de a putea să învățăm mințile copiilor noștri și înainte de a antrena voința lor în aceste lucruri elementare ale modului în care trebuie să fim îmbrăcați cu viața lui Hristos, fapt care îi va ajuta să trăiască frumos și să se îmbrace frumos. Exteriorul nostru trebuie să fie o reflectare a îmbrăcării noastre lăuntrice cu Hristos. Întronați-L pe Hristos și îmbrăcăminte se va ajusta de la sine.

Vă implor să-L urmați pe Hristos și nu pe oameni, pentru a afla care sunt schimbările pe care Dumnezeu vă cheamă să le faceți astăzi, fie în ce privește materialul pe care-l folosiți pentru a îmbrăca trupul, fie în ce privește îmbrăcarea cu Hristos. Această hotărâre trebuie să vină de la Dumnezeu, din Cuvântul Său și de la tine în cămăruța tainică a vieții tale de rugăciune. În același timp te îndemn ca, fără să mai întârzi, să-L lași pe Hristos să trăiască în tine, pentru că acesta este lucrul cel mai important și te va conduce în căutarea după o îmbrăcăminte cerească adevărată atât interioară cât și exterioară. Dacă partea lăuntrică lasă de dorit sau lipsește, tot ceea ce este în exterior este deșertăciune și nu vei plăcea lui Dumnezeu. Domnul vrea să-i predăm inima. Avem nevoie de locuirea lăuntrică a lui Hristos, ca ea să influențeze și să mântuiască mai întâi viața noastră, pentru ca apoi să fim plăcuți lui Hristos și în ce privește exteriorul. Avem nevoie de haina modestă, dătătoare de viață a făptuirii binelui. Haina noastră este caracterul nostru și trebuie să ne examinăm zilnic dacă fiecare fibră a vieții noastre este din Dumnezeu sau din eul nostru. Cine este Domnul nostru ? Aceasta este partea cea mai importantă din Lege, nu-i așa ? Lucrul acesta trebuie făcut și nu trebuie neglijate nici celelalte. În această problemă vitală vă îndemn să-L urmați pe Dumnezeu și nu pe oameni, tradiții sau obiceiuri. Care fibră sau cale a umblării mele creștine trebuie să fie înlocuită cu fibrele sau căile cerești _ Domnește peste mine mânia sau iritarea în relația cu partenerul de viață, cu copilul sau prietenii _ Aceste fibre sau căi ale egoismului pot și trebuie să fie înlocuite cu omul nou în Hristos care este condus de înțelepciune, dragoste și stăpânire de sine. Aceasta este adevărata problemă pe care trebuie să ne-o punem în legătură cu fibrele pe care le purtăm.

Dragi prieteni, să luăm în considerare prețul frumuseții interioare, a păcii și odihnei pe care Dumnezeu tânjește să le așeze în noi. Acest preț e plătit cu timpul nostru, prin părtașia cu Dumnezeu și acțiunea dreaptă a voinței noastre atunci când se supune căii și voinței lui Dumnezeu, mai presus de înclinațiile personale egoiste. Această predare deplină a inimii implică atât auzirea cât și făptuirea. Implică mai mult timp decât realizăm noi, de aceea e bine să începem imediat să 'răscumpărăm vremea căci zilele sunt rele' Ef.5:16 Este cea mai bună investire a timpului și a mijloacelor noastre pentru acum și pentru veșnicie. Să ne îmbrăcăm cu Hristos în lăuntrul nostru, pentru ca frumusețea Sa să poată fi manifestată cu adevărat pentru toți cei din jurul nostru prin ceea ce purtăm, prin ceea ce vorbim și prin ceea ce facem. Aceasta înseamnă să proclamăm un Mântuitor înviat prin viața mea. A lui Dumnezeu să fie slava pentru că El poate să ne mântuiască prin Hristos din groapa modei și a obiceiurilor. Dumnezeu ne-a lăsat libertatea de a alege. Ce vei face tu ?

O voce în pustie

Simplitatea în îmbrăcăminte

5R&H 89-90, 17 Noiembrie 1904, Ellen G. White

Moda stăpânește lumea. Ea este o stăpână tiranică, adesea obligându-i pe cei devotați ei să se supună la mari neplăceri și lipsă de confort. Moda pretinde lucruri iraționale și nu se interesează de consecințe. Ea are o putere fascinantă și este gata să critice și să rădă de săraci, dacă nu urmează calea ei cu orice preț, chiar cu sacrificiul vieții. Satana triumfă că planurile lui reușesc așa de bine și moartea râde de nebunia nimicitoare de sănătate și zelul orb al închinătorilor la altarul modei.

Nu puțini din poporul nostru dau înapoi. Ei imită modele lumii. Spiritualitatea lor moare. Pas cu pas devin tot mai iubitori de lume. Egoismul și mândria îi ia în stăpânire, iar dragostea de Dumnezeu abia mai găsește loc în inima lor. Unii care înainte au fost reformatori plini de zel acum sunt indiferenți. Surori care odată aveau o îmbrăcăminte simplă acum se conformează modei. Dumnezeu dorește ca poporul Său păzitor al poruncilor să fie deosebit de lume, dar în multe privințe linia de demarcație abia dacă se mai zărește.

Văzându-i pe cei din credința noastră că

devin leneși, inima mea e întristată. Unii dintre cei care pretind a avea ultimul mesaj de milă pe care să-l proclame lumii, urmează moda în măsura în care se gândesc că le permite mărturisirea lor de credință. Iar influența lor îi conduce și pe alții să se îndepărteze. Lipsa asemănării lor cu Hristos este evidentă pentru toți. Domnul este dezonorat prin conformarea cu moda acestui veac degenerat. Modul în care ne îmbrăcăm este în contradicție cu mărturisirea noastră de credință. Le implor pe surorile mele să se păzească de tendința de a se îmbrăca în armonie cu cerințele modei.

Multe dintre poverile mamelor sunt rezultatul efortului de a ține pasul cu moda zilei. Este teribil efectul acestor mode asupra sănătății fizice, mintale și morale. Lipsindu-le curajul de a sta ferme pentru ceea ce e drept femeile permit curentului popular să le tragă de partea lui. Mult timp prețios este devotat cusutului și panglicilor inutile, pentru a mai adăuga ceva la împodobirea exterioară. Copiilor li se fură timpul care ar trebui să le fie consacrat pentru înfrumusețarea lor cu sfințenie – podoaba interioară, care în ochii lui Dumnezeu este de mare preț.

Pentru a urma moda, mulți dintre tinerii noștri fac cheltuieli care depășesc posibilitățile lor. Copii care au părinți săraci încearcă să se îmbrace ca și cei care sunt bogați. Părinții irosesc banii și timpul și puterea pe care Dumnezeu li le-a dat pentru a le oferi copiilor haine care să satisfacă vanitatea lor. Dacă surorile noastre care au mijloace din abundență și-ar limita cheltuielile prin responsabilitatea pe care o au față de Dumnezeu, ca administratoare înțelepte ale mijloacelor încredințate lor, exemplul lor ar contracara în mare măsură răul care există acum între noi. Suflete pe care le-ar putea ajuta dacă ar lăsa ca lumina lor să strălucească prin fapte bune, sunt întărite în necredință datorită inconsecvenței trăirii lor.

Mamele nu pot fi atât sclave ale modei cât și o influență sfințitoare în cămin. Prea des mame care pretind a fi creștine sacrifică principiul dorinței de a urma mulțimea care face din modă un dumnezeu al ei. Conștiința protestează, dar ele nu sunt suficient de curajoase încât să ia o atitudine fermă împotriva a ceea ce este rău.

Multe dintre surorile noastre poartă de bună voie povara inutilă a conformării cu îmbrăcăminte lumească. Încercând să urmeze moda, povara lor se mărește, și totuși poartă de bună voie jugul, pentru că se închină zeiței modei.

Nu e doar privilegiul, ci e datoria fiecăruia

de a crește zilnic în cunoașterea lui Dumnezeu și a adevărului. Satan își atinge obiectivul când poate inventa ceva care să distragă mintea de la Dumnezeu, iar moda e folosită de el cu mare succes. El știe că femeile care au în mod constant o dorință fierbinte de a urma moda, și-au amorțit sensibilitatea morală și nu-și conștientizează

adevărata stare spirituală. Cu o gândire lumească, ele sunt fără Dumnezeu și fără speranță. Nu-și iau timp să se roage sau să cerceteze Scripturile pentru a înțelege adevărul și pentru a-l preda apoi copiilor lor.